

K J S

King James bibeln på svenska
[Titusbrevet]

Kapitel 1

1 Paulus, en Guds tjänare, och en Jesu Kristi apostel, i enlighet med Guds utvaldas tro, och erkännandet av den sanning som hör till Gudsfruktan;
2 I hopp om evigt liv, vilket Gud, som inte kan ljuga, utlovade före världens begynnelse;
3 Men när tiden var inne manifesterat sitt ord genom predikan, vilket är överlämnat åt mig på befallning av Gud vår Frälsare;
4 Till Titus, *min* äkta son efter den gemensamma tron: Nåd, barmhärtighet, och frid, från Gud Fadern och Herren Jesus Kristus vår Frälsare.
5 Jag lämnade kvar dig på Kreta av denna anledning, att du skulle ordna de ting som behövs *ordnas*, och i varje stad skulle tillsätta äldste, såsom jag hade förelagt dig:
6 Om någon är oklanderlig, maken till en *enda* hustru, havande trogna barn ej anklagade för utsvävningar eller olydnad.
7 Ty en församlingsledare måste vara oklanderlig, såsom Guds förvaltare; inte självgod, inte snar till vrede, inte en drinkare, inte en bråkstake, inte lysten på penningvinst;
8 Utan *han måste* älska att vara gästvänlig, älska goda människor, sansad, rättvis, helig, återhållsam;
9 Hållande fast det trofasta ordet såsom han har blivit undervisad, att han med sund doktrin må förmå att både uppmana och att överbevisa dem som motsäger.
10 Ty det finns många trotsiga och pratmakare och bedragare, särskilt *bland* de av de omskurna:
11 Vars munnar måste stoppas, vilka omstörtar hela hushåll, undervisande ting som de inte bör, för skamlig vinnings skull.
12 En av dem, *ja* en av deras egna profeter, sa, Kreterna *är* alltid lögnare, onda odjur, lata magar.

13 Detta vittnesbörd är sant. Tillrättavisa dem därför skarpt, att de må vara sunda i tron;
14 Ej beaktande Judiska fabler, och människobud, som vänder bort ifrån sanningen.
15 För de rena *är* alla ting rena: men för dem som är befläckade och otroende *är* inget rent; utan även deras sinne och samvete är befläckt.
16 De bekänner att de känner Gud; men i gärningar förnekar de *honom*, varande avskyvärda, och olydiga, och värdelösa till varje god gärning.

Kapitel 2

1 Men tala du de ting som anstår sund doktrin:
2 Att de äldre männen är vaksamma, hedersamma, återhållsamma, sunda i tro, i kärlek, i tålmod.
3 De äldre kvinnorna likaså, i uppförande som det anstår helighet, inte baktalare, inte slavar åt mycket vin, lärare i goda ting;
4 Att de må lära de unga kvinnorna att vara sansade, att älska sina makar, att älska sina barn,
5 Att *vara* diskreta, rena, husmödrar, goda, lydiga sina makar, att Guds ord inte skulle smädas.
6 Förmana likaså de unga männen att vara sansade.
7 Visande dig i alla ting *vara* ett föredöme i goda gärningar: *visande* renhet i doktrin, ärlighet, uppriktighet,
8 Sunt tal, som inte kan fördömas; att han som opponerar sig må skämmas, ej havande något ont att säga om dig.
9 *Uppmana* tjänare att vara lydiga sina herrar, och att behaga *dem* i allt; ej sägande emot;
10 Ej stjälande, utan visande god trohet i allt; att de i alla ting må pryda Gud vår Frälsares doktrin.
11 Ty Guds nåd som ger frälsning har

uppenbarats för alla människor,
12 Lärande oss att, förnekande
ogudaktighet och världsliga lustar, vi
skulle leva sansat, rättfärdigt, och
Gudfruktigt, i denna nuvarande värld;
13 Väntande på det välsignade hoppet,
och den store Gudens och vår Frälsares
Jesu Kristi härliga ankomst;
14 Vilken gav sig själv för oss, att han
skulle återlösa oss från alla lagbrott, och
rena ett egendomsfolk åt sig själv, ivriga
efter goda gärningar.
15 Tala dessa ting, och förmana, och
tillrättavisa med all auktoritet. Låt ingen
man ringakta dig.

Kapitel 3

1 Lägg *det* på deras sinne att underordna
sig överheter och makter, att lyda
makthavare, att vara redo till varje god
gärning,
2 Att inte tala illa om någon man, att inte
vara bråkstakar, *utan* saktmodiga, visande
all ödmjukhet mot alla människor.
3 Ty vi själva var också en gång
dåraktiga, olydiga, bedragna, tjänande
olika slags lustar och behag, levande i
illvilja och avund, *vi var* avskyvärda,
hatande varandra.
4 Men efter att Guds vår Frälsares godhet
och kärlek till människan uppenbarades,
5 Inte genom rättfärdiga gärningar som vi
har gjort, utan han räddade oss enligt sin
barmhärtighet, genom den nya födelsens
bad, och förnyelse av den Helige Anden;
6 Som han rikligen utgöt på oss genom
Jesus Kristus vår Frälsare;
7 Att, varande rättfärdiggjorda av hans
nåd, vi skulle bli arvingar i enlighet med
det eviga livets hopp.
8 *Detta är* ett trofast tal, och dessa ting
vill jag att du ständigt intygar, att de som
har satt tro till Gud må vara angelägna om
att göra goda gärningar. Dessa ting är
goda och nyttiga för människor.
9 Men undvik dåraktiga frågor, och

släkregister, och debatter, och tvister
rörande lagen; ty de är gagnlösa och
fåfängliga.

10 Avvisa en man som är en kättare efter
den första och andra tillrättavisningen;

11 Vetande att han som är sådan är
förvrängd, och syndar, varande
självfördömd.

12 När jag ska sända Artemas till dig,
eller Tykikus, *så* skynda dig att komma
till mig till Nikopolis: ty jag har bestämt
mig för att övervintra där.

13 Hjälp omsorgsfullt Zenas, den
lagkunnige, och Apollos med deras resa,
att inget ska fattas dem.

14 Och låt också våra lära sig att
upprätthålla goda gärningar där
nödvändigt behov *finns*, att de inte skulle
vara utan frukt.

15 Alla som är hos mig hälsar dig. Hälsa
dem som älskar oss i tron. Nåd *vare* med
er alla. Amen.

*Skrivet till Titus, tillsatt som förste
församlingsledare i Kreternas
församling, från Nikopolis i Makedonien.*